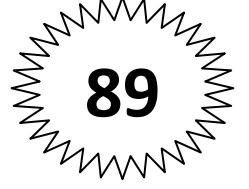

கோயில் கட்டடக்கலையின் அடிப்படை உறுப்புகள்

முனைவர் ந.கண்மணி

உதவிப் பேராசிரியர்,

பல்கலைக்கழக பொறியியல் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழகக் கட்டிடக்கலை மரபின் பழமையும் சிறப்பும் அவற்றின் தனித்துவமான திராவிடக் கட்டிடக்கலை மரபினில் வெளிப்படுத்துகின்றன அத்தகைய கோயில் கட்டிடக்கலையின் உறுப்புகளாக பாதம், உடல், தோள், கழுத்து, தலை, முடி போன்ற உறுப்புகளை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

பாத உறுப்புகள், சுவர் உறுப்புகள், கோஷ்ட பஞ்சரம், சும்ப பஞ்சரம், மகர தோரணம், தோள் உறுப்பு, முடி

முன்னுரை

நம் உடம்பில் தலை, கழுத்து, கை மற்றும் கால் ஆகியன இருப்பது போன்று ஒரு கோயிலுக்கும் பல்வேறு உறுப்புகள் இருக்கின்றன. அதிலும், மனித உடலுக்குச் சாமுத்திரிகா இலட்சணம் இருப்பது போல, கட்டிட அமைப்புக்கும் மயமதம் என்ற சிற்பநூல் குறிப்பிடுகின்றன.

அடிப்படை உறுப்புகள்

கோயில் கட்டிட அமைப்பைப் பற்றியும் அவற்றின் உறுப்புக்களைப் பற்றியும் ஆகம நூல்களிலும் சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை கோவிலில் உறுப்புகளை மனித உடலுடன் ஒப்பிட்டு கூறப்படுகின்றன. அவை அடி, உடல், தோள், கழுத்து, தலை, முடி என ஒரு கோயிலின் அடிப்பகுதியில் இருந்து விமானத்தின் இறுதி பகுதி வரை மனித உடல் உடன் ஒப்பிட்டு குறிப்பிடப்படுகின்றது.

அடி அல்லது தரை அமைப்பு. இதற்கு அதிஷ்டானம், மகூரகம் ஆதாரம், தலம்; பூமி முதலிய பெயர்கள் உண்டு.

உடல் அல்லது கருவறை. இதற்குக் கால், பாதம், ஸ்தம்பம், கம்பு முதலிய பெயர்கள் சிற்ப நூலில் கூறப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள்(கருவறைக்கு, திருவுண்ணாழிகை என்பது பழைய பெயர்.)

தோள் அல்லது தளவரிசை. இதற்குப் பிரஸ்தரம், மஞ்சம், கபோதம் முதலிய பெயர்கள் உள்ளன.

தலை அல்லது கூரை. இதற்குப் பண்டிகை, சிகரம், மஸ்தகம், சிரம் முதலிய பெயர்கள் உள்ளன.

முடி அல்லது கலசம். இதற்கு ஸ்தாபி, சிகை, குளம் முதலிய பெயர்கள் உண்டு.

அதிட்டானம் (அடி)

இது உபானம், ஜகதி, குமுதம், பத்மம், அந்தரி, வாஜனம், பட்டிகை என பல பகுதிகளை உடையது.

இவற்றை மாற்றி மாற்றி அமைப்பதால் பல்வேறு வகையான அதிட்டானங்களை அமைக்கலாம்.

அதிட்டானத்தில் சிறப்பாக இருவகை உண்டு, “பாத பந்த அதிட்டானம்” (பாதக்கட்டு) என்றும் “பத்ம

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

பந்த அதிட்டானம்” (தாமரைக்கட்டு) என்றும் இருவகைப்படும். அதிட்டானத்தின் கீழ் சில கோயில்களில் “உபபீடம்” என்னும் பகுதி அமைக்கப்படும். தஞ்சைப் பெருங்கோயில், கங்கைகொண்ட சோழீஸ்வரம் ஆகிய கோயில்களில் இதைக் காணலாம். கட்டடத்தின் உயரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கும், அழகு அளிப்பதற்கும் உபபீடத்தை அமைப்பர். பல கோயில்களில் உபபீடம் இன்றி அதிட்டானம் மட்டும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதிட்டானம்தான் மேலுள்ள கட்டடம் முழுவதையும் தாங்குகிறது.

விமானத்தின் ஆறு அங்கங்களில் முதலாவதாக அமையும் இந்த அதிட்டானம் ஓர் அடித்தளமாகும். இந்த அடித்தளத்தின் மேல்தான் மீதமுள்ள ஐந்து அங்கங்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைக்கப்படுகின்றன. இந்த அதிட்டானம் பற்றிய செய்திகள் கட்டடக்கலை நூலான மானசாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. மானசாரத்தில் அதிட்டானம் 18 வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை

- பாதபந்த அதிட்டானம்
- உரசுபந்த அதிட்டானம்
- பிரதிபந்த அதிட்டானம்
- குமுதபந்த அதிட்டானம்
- பத்ம சேகர அதிட்டானம்
- புஷ்பபுஷ்கல அதிட்டானம்
- ஸ்ரீபந்த அதிட்டானம்
- மச்ச பந்த அதிட்டானம்
- ஸ்ரெனி பந்த அதிட்டானம்
- பத்மபந்த அதிட்டானம்
- கும்ப பந்த அதிட்டானம்
- வப்ரபந்த அதிட்டானம்
- வஜ்ரபந்த அதிட்டானம்
- ஸ்ரீபோக அதிட்டானம்
- ரத்ன பந்த அதிட்டானம்
- பட்டபந்த அதிட்டானம்
- காக்ஸபந்த அதிட்டானம்
- கம்பபந்த அதிட்டானம்

ஐகதி

உபானத்திற்கு மேல் இருக்கும் உறுப்பு ஐகதி ஆகும். இதுவும் உபானம் போன்றே இருக்கும். ஆனால் உபானத்தை விடச் சற்று உள்ளே தள்ளி இருக்கும். சில சமயம் இதில் கல்வெட்டுக்கள் கூட இருக்கின்றன.

குமுதம்

இது ஐகதிக்கு அடுத்ததாக இருக்கும் உறுப்பு. இது மூன்று வடிவங்களில் இருக்கின்றன. உருளை, எண்பட்டை மற்றும் பதினாறு பட்டை. இதில் பதினாறு பட்டை இருந்தால் அக்கட்டுமானம்

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

முற்சோழர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என உறுதியாகக் கூறலாம். இதில் அரிதாகப் பூ வேலைப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. மாடம்பாக்கத்திலுள்ள தேனுபுரீசுவரர் ஆலயத்தின் வெளிப்புறச் சுவரில் இத்தகைய பூவேலைப்பாடுகளைக் காணமுடிகின்றது.

கண்டம்

பொதுவாக, இந்தக் கண்டப்பகுதி, பாதம், அதற்கு மேலும் கீழும் இரு கம்புகள் என்ற அமைப்பிலேயே காணப்படும். இதில் பாதம் என்பது, சுவரிலுள்ள தூணின் தொடர்ச்சியாகும். அதாவது, தூணின் பாதம். இதை வைத்துத்தான் பாதபந்தம் என்றே அறிய முடியும். இதற்குப் பதிலாக, வரிசையாக யாளிகளைக் கொண்ட ஒரு வரி அமைந்திருந்தால் அவ்வரியைப் பிரதிவரி என்றும் தாங்குதளத்தைப் பிரதிபந்தத் தாங்குதளம் என்று அழைப்போம். பிரதிவரியில் நான்கு உறுப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கும். அவை, ஆலிங்கம், அந்தரி, பிரதிமுகம் மற்றும் வாஜனம் ஆகியவை அமைகின்றன.

பட்டிகை

பல அடுக்குகளுக்கு மேல் அமைந்திருக்கும் பலகை போன்ற அமைப்புதான் பட்டிகை என்பது. சில கோயில்களில் இப்பட்டிகைக்குப் பதிலாகக் கபோதம் (கூரையின் நீட்சியாக வரும் கபோதம் போலவே) இருக்கும். இதற்குப் பெயர் கபோதபந்த அதிஷ்டானம். கபோதபந்த அதிஷ்டானம் பிரதிபந்தத்திலும் வரும்.

உபானம்

தரையோடு ஒட்டிய உறுப்பு உபானம். இது ஒரு சதுர வடிவிலான அமைப்பு. சில இடங்களில் இரண்டு உபானங்கள் கூட இருக்கும். அவ்வாறு இருந்தால், கீழே இருப்பதற்குப் பெயர் உப உபானம். சில கோயில்களில் இது இல்லாமலேயே கூட இருக்கும். அப்படியென்றால், மண்ணில் புதைந்து விட்டது என்று பொருள்.

உபரி கம்பு

இதுவும் கண்டப்பகுதியில் காணப்படும் உறுப்பு போலவே இருப்பதால், இதற்குக் கம்பு என்று பெயர். ஆனால், கம்பு இருக்க வேண்டிய கண்டப்பகுதியில் இல்லாமல், பட்டிகையின் மேல் உபரியாகக் காணப்படுவதால், இதை உபரிக் கம்பு என்கிறோம். இதுதான் தாங்குதளத்தையும் சுவரையும் இணைப்பது.

சுவர் (கால்)

அதிட்டானத்தின்மேல் உள்ள பகுதி “சுவர்” அல்லது “கால்” என்று அழைக்கப்படும். இப்பகுதி வெறும் நெடுஞ்சுவராக இருந்தால் அழகு இராது. ஆதலின் ஆங்காங்கே அரைத்தூண்களும், கோட்டங்களும், மகர தோரணங்களும் அமைக்கப்பட்டு அழகுற எடுக்கப்படும். கருவறை உள்ள பகுதியாயின் எந்தத் திக்குகளில், எந்தக் கோட்டங்களில் எத்தெய்வங்கள் வைக்கப்படவேண்டும் என்ற நியதி உண்டு.

சுவர் உறுப்புகள்

திருவுண்ணாழிகை (கருவறை)யின் சுவரில் வெளிப் புறத்தில் அமைக்கப்படும் உறுப்புகள் . கருவறைக்கு முன்புறத்தில் அதைச் சார்ந்து சிறு மண்டபம் ஒன்று உண்டு. இதற்கு அர்த்த மண்டபம் என்பது பெயர். அர்த்த மண்டபம் கருவறையின் ஒரு பகுதியேயாகும். அர்த்த மண்டபத்தின் வாயிலில் இருபுறத்திலும் துவார பாலகர் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

திருவுண்ணாழிகை என்னும் கருவறைச் சுவரின் வெளிப்புறத்திலும், அர்த்த மண்டபச் சுவரின் வெளிப்புறத்திலும் கோஷ்ட பஞ்சரம், சும்ப பஞ்சரம் என்னும் உறுப்புகள் அமைக்கப்படுவது வழக்கம். கருவறையின் வெளிப்புறச் சுவர்களில், பின்புறச்சுவரில் ஒன்றும் வலப்புற இடப்புறச் சுவர்களில் ஒவ்வொன்றும் ஆக மூன்று கோஷ்ட பஞ்சரங்களும், கருவறையைச் சேர்ந்துள்ள அர்த்த மண்டபத்தின் வலப்புற இடப்புறச் சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் ஒவ்வொன்றும் ஆக இரண்டு கோஷ்ட பஞ்சரங்களும் ஆக ஐந்து கோஷ்ட பஞ்சரங்கள் அமைக்கப்படும்.

கோஷ்ட பஞ்சரம் என்பது சிற்ப வேலைகள் அமைந்த மாடங்கள் ஆகும். கோஷ்ட பஞ்சரம் என்னும் இம்மாடங்களிலே கணபதி, தட்சணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவமூர்த்தி, பிரமன், நாராயணி (கொற்றவை) உருவங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கோஷ்ட பஞ்சரங்களிலே இந்தத் தெய்வ உருவங்களை அமைக்கும் வழக்கம் சோழர் காலத்தில் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், பல்லவர் காலத்துக் கோயில்களிலே கோஷ்ட பஞ்சரங்களில் இத்தெய்வ உருவங்கள் அமைக்கப்படவில்லை.

சும்ப பஞ்சரம்

கோஷ்ட பஞ்சரங்களுக்கு இடையிடையே சும்ப பஞ்சரம் என்னும் சிற்ப உறுப்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். சும்ப பஞ்சரம் என்பது, அடியில் குடம் போன்றும் மேலே கொடிச் சிற்ப வேலையமைந்தும் ஆன சிற்ப வேலையாகும்.

கம்பபஞ்சரம் சும்பமின்றி அமைக்கப்பட்டிருந்தால் அது கம்பபஞ்சரம் எனப்படும்.

யாளிவரி

கபோதத்திற்கு மேல் இடம்பெறும் கட்டடக்கலை உறுப்பு யாளிவரி ஆகும். இந்த யாளிவரியில் யாளியானது முழுமையாகவோ அல்லது பாதியாகவோ காட்டப்பட்டிருக்கும். இதுவும் அலங்கார வேலைப்பாடாகவே அமைகிறது. இந்த யாளிவரிசையின் இறுதி முனைகளில் மகரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. சில கோயில்களில் யாளிக்குப் பதிலாக உத்திரக்கட்டை முன்வரிசையோ, அலங்காரமற்ற உத்திரமோ இடம் பெறும்.

பிரஸ்தரம் (கூரை)

சுவரின் மேல் வரும் கூரையே அறையை மூடும் அங்கமாகும். இது பூதவரி, கொடுங்கை, யாளிவரி என மூன்று பகுதிகளை உடையது. இதன் மேல் ஒன்று, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தளங்கள் அமைக்கப்படுவதுண்டு.

தோள் உறுப்புகள்

தோள் என்னும் பிரஸ்தரத்தின் மேலே, கர்ண கூடு, பஞ்சரம், சாலை என்னும் உறுப்புகள் உண்டு. கர்ண கூடு என்பது பிரஸ்தரத்தின் கடைசி மூலையில் அமைக்கப்படும் உறுப்பு. சாலை என்பது பிரஸ்தரத்தின் மத்தியில் அமைக்கப்படும். பஞ்சரம் என்பது, கர்ண கூட்டுக்கும், சாலைக்கும் இடையில் அமைக்கப்படுகிற சிறு உறுப்பு.

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

கிரிவம் (கழுத்து)

மேலே அமைக்கப்படும் தலையின் (சிகரத்தின்) அமைப்பை ஒட்டிக் கழுத்து சதுரமாகவோ, வட்டமாகவோ, எண்பட்டையாகவோ அமைக்கப்படும். இதில் நான்கு திசைகளிலும் நான்முகன், விஷ்ணு, சிவன், முருகன் அல்லது இந்திரன், ஆகிய தெய்வங்களின் உருவங்கள் வைக்கப்படும். தென்திசையில் சிவனும், மேற்குத் திசையில் திருமாலும், வடதிசையில் நான்முகனும் பெரும்பாலும் காணப்படும். கிழக்குத் திசையில் சில இடங்களில் முருகனும், சில இடங்களில் இந்திரனும் காணப்படுவதுண்டு. இவை தவிர குறிப்பிட்ட மாற்றங்களை உடைய வேறு சில கோயில்களும் காணலாம். இடைப்பட்ட பகுதிகள் வெளியாக இருக்கும் அல்லது திசைக் காவலர்களின் உருவங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

சிகரம் (தலை)

கழுத்துக்கு மேல் அமையும் பகுதியைச் சிகரம் என்று அழைப்பர். இது சதுரமாகவோ, எண்பட்டையாகவோ, வட்டமாகவோ அல்லது தூங்காணை வடிவிலோ காணப்படும். சிகரத்தின் அமைப்பைக் கொண்டு கோயிலைப் பல்வேறு வகையாகப் பிரிப்பர். எண்பட்டைச் சதுரமாக இருந்தால் அதைத் 'திராவிட சிகரம்' என்றும், சதுரமாக இருந்தால் அதை 'நாகர சிகரம்' என்றும், வட்டமாக இருந்தால் 'வேஸர சிகரம்' என்றும் அழைப்பர். இப்பெயர்கள் உருவங்களை அறிந்து கொள்ள இடப்பட்ட இடுகுறிப் பெயர்களாகும்.

குடம் (ஸ்தூபி)

சிகரத்தின் மேல் குடம் போலும், அதன்மேல் குவிந்த தாமரை போலும் உள்ள பகுதியைக் குடம் அல்லது கலசம் அல்லது ஸ்தூபி என்றழைப்பர். இது கல்லாலோ, சுதையாலோ, உலோகத்தாலோ செய்யப்பட்டிருக்கும்.

சிகரத்தின் மேல் ஆறாவது நிலையில் இடம் பெறும் உறுப்பு கலசமாகும். இது கல், சுதை மற்றும் உலோகம் ஆகியவற்றால் அமையும். இது பொதுவாக கோயில் குடமுழுக்கு விழாவில் புனித நீரை ஊற்ற வேண்டி அமைக்கப்படுவதாகக் கொள்ளலாம். கோயிற்பணி முடிந்த பின்பு இறுதியில் கலசம் எனும் உறுப்பு சிகரத்தில் அமைக்கப்படும். இவற்றின் உள்ளீடாக தானியங்கள் வைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. கோயில் ஆய்வுகளும் நெறிமுறைகளும் - டாக்டர் அம்பை மணிவண்ணன், ஏ. ஆர். பப்ளிகேஷன், மதுரை-20.
2. தமிழகக் கோயிற் கலைகள் - டாக்டர் இரா. நாகசாமி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, சென்னை - 08.
3. தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள் - மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, கௌரா பதிப்பகம், சென்னை.

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

4. தமிழகக் கோவில் வரலாறு - டாக்டர் அம்பை மணிவண்ணன், ஏ. ஆர். பப்ளிகேஷன், மதுரை-20.
5. தமிழகக் கலைகள் - டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், பாரி நிலையம், சென்னை.
6. தமிழ்நாட்டு கோயிற் கட்டடக்கலை - அ.ராகவன், கௌரா பதிப்பகம், சென்னை.